

«Ο Κώστας Σημίτης είναι γνήτης μακράς πνοής, δεν είναι αναλώσιμος και μιας χρήσεως. Δεν έχει καμία ανάγκη ούτε από κηδεμόνες ούτε από αυτοκλήτους προστάτες και Ηρακλειδείς». Αυτό υπογραμμίζει ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Κώστας Λαλιώτης στην εφ' όλης της ύλης συνέντευξή του στην

«Κ.Ε.». Παράλληλα σημειώνει ότι «φιλοδοξία όλων των στελεχών πρέπει να είναι η νίκη στις εκλογές και μέσα στο πλαίσιο αυτό πρέπει να κριθεί η ανάδειξη του Κ. Σημίτη ως προέδρου του κινήματος για ακόμη μία φορά». Ο Κώστας Λαλιώτης ακόμη επισημαίνει:

■ Η συμμετοχή στην ΟΝΕ αποτελεί αδήριτη και επιτακτική ανάγκη. Πίσω όμως από τους αριθ-

μούς, υπάρχουν οι άνθρωποι με τις ανάγκες τους και τις επιθυμίες τους.

■ Απαιτείται συνεκτικός πολιτικός και επικοινωνιακός σχεδιασμός.

■ Η εσωκομματική αντιπαράθεση θυμίζει σκιαμαχίες ανθρώπων και ομάδων που δίνουν μάχες οπισθοφυλακών, μάχες χαρακωμάτων. Πολλοί κυριαρχούνται από το σύνδρομο του αδελφοκτι-

νου Κλίν ή του Προκρούστη ή της Βαβέλ.

■ Δεν με αφορά η φιλολογία περί συγκρότησης κυβερνητικού διευθυντηρίου ούτε οι αυταπάτες διαφόρων μαθητευόμενων μάγων.

■ Ο Δ. Αβραμόπουλος, με θράσος, κοινοπονηριές, ψέματα και μισές αλήθειες που είναι χειρότερες από ψέματα παρουσιάζει έργα του ΥΠΕΧΩΔΕ ως έργα δικά του. Να ζητήσει συγγνώμη.

«Και πάλι πρόεδρος ο Σημίτης»

ΕΡ.: Η κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ δείχνουν να βρίσκονται σε κρίσιμο σταυροδρόμι και πολλοί υποστηρίζουν ότι έχουν απωλέσει την πρωτοβουλία των κινήσεων...

ΑΠ.: Είναι γεγονός ότι έχουμε διανύσει το μισό περίπου της κυβερνητικής θητείας και βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη καμπή. Με εντάσεις σε ορισμένους κοινωνικούς χώρους και με αμφισβητήσεις ορισμένων πτυχών της οικονομικής μας πολιτικής. Όμως, όλοι διαπιστώνουν και ομολογούν ότι το ΠΑΣΟΚ και ως κυβέρνηση και ως κίνημα έχει τη μοναδική ολοκληρωμένη πρόταση με θετικούς στόχους και με θετικό απολογισμό για την ισότιμη συμμετοχή της χώρας μας στο γίγνεσθαι της Ευρώπης, με όρους ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού της ελληνικής κοινωνίας, με όρους κοινωνικής συνοχής. Οι πολιτικές των άλλων κομμάτων είτε είναι συμπληρωματικές, αποσπασματικές και ετεροπροσδιορισμένες, είτε είναι πολιτικές με αρνήσεις και ανέξοδες λαϊκίστικες υποσχέσεις, υποσχέσεις χωρίς αντικριστό αλήθειας. Αναμφίβολα, η ισότιμη συμμετοχή της Ελλάδας στην ΟΝΕ αποτελεί μια αδήριτη και επιτακτική ανάγκη και έχει ζωτική σημασία για τη χώρα μας και τους πολίτες. Ωστόσο, μια μονοσήμαντη αναφορά σε αριθμητικούς και μόνον στόχους για τον πληθωρισμό και τα ελλείμματά, τα οποία ασφαλώς αποτελούν μια αναγκαιότητα, σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να αναχθούν σε μεγάλη ιδέα ή σε ένα μεγάλο όραμα για το λαό μας. Είναι δηλαδή σαφές ότι πίσω από τους αριθμούς υπάρχουν οι άνθρωποι με τις ανάγκες τους, τις επιθυμίες τους, τις αγωνίες τους και τις ελπίδες τους. Κατά τη γνώμη μου, οι Έλληνες και κυρίως οι νέες γενιές, ως αφυπνισμένοι Έλληνες και σκεπτόμενοι Ευρωπαίοι, είναι πρόθυμοι να υπηρετήσουν και να αναδείξουν το συλλογικό όραμα για μια ισχυρή, σύγχρονη, δημιουργική και ανταγωνιστική Ελλάδα.

ΕΡ.: Πολλοί εντός του ΠΑΣΟΚ υποστηρίζουν ότι έχετε αποκοπεί από τις ιδεολογικές ρίζες σας.

ΑΠ.: Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ από το 1993 και μετά, τόσο κατά την πρώτη θητεία με πρωθυπουργό τον αείμνηστο Α. Παπανδρέου όσο και κατά τη δεύτερη θητεία με πρωθυπουργό τον Κώστα Σημίτη, έχουν πρόγραμμα με σαφείς στόχους και είναι κυβερνήσεις προτεραιοτήτων, έργων και πρωτοβουλιών με ορατές επιτυχίες και μετρήσιμα αποτελέσματα. Η περίοδος από το '94 μέχρι το 2000 με την αξιοποίηση πολυτιμών εθνικών και κοινοτικών πόρων είναι μια από τις πιο δημιουργικές περιόδους από την συγκρότηση του νεοελληνικού κράτους. Τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση στην Κ.Ο., στο κίνημα και στους κοινωνικούς θεσμούς έχουν χρέος να πιστέψουν οι ίδιοι σ' αυτό που εκφράζει και εκπροσωπεί το ΠΑΣΟΚ με το πρόγραμμά του και το σύγχρονο στίγμα του, για να μπορούν να πείσουν, να συγκινήσουν και να εμπνεύσουν, όχι μόνον τους πολίτες που ψηφίζουν ΠΑΣΟΚ, αλλά τους πολίτες όλης της χώρας. Κατά τη γνώμη μου, υπάρχει έλλειμμα και γνώσης και πίστης στη συνέχεια και την προοπτική αυτής της πολιτικής, το οποίο δεν αφορά μόνο το ΠΑΣΟΚ και την δημοκρατική παράταξη, αλλά τη χώρα μας, την κοινωνία μας, όλους τους πολίτες. Αυτό μπορεί να ξεπεραστεί με συνεκτικό πολιτικό και επικοινωνιακό σχεδιασμό, που θα έχει

«Ο Ανδρέας είχε πει ότι το ΠΑΣΟΚ έρχεται από πολύ μακριά και πρέπει να πάει πολύ μακριά. Το μήνυμα το υιοθέτησε ο συνεχιστής, Κ. Σημίτης, και να το ενστερνισθούμε όλοι»

αντιστοιχία και αναφορά σε κάθε κοινωνική ομάδα, σε κάθε περιφέρεια, σε κάθε νομό, σε κάθε πόλη, σε κάθε πολίτη. Να έχει αναφορά όχι μόνο στη μνήμη του παρελθόντος, αλλά κυρίως στην «μνήμη του μέλλοντος».

ΕΡ.: Είναι προφανές ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζετε κυρίως προέρχονται από το εσωτερικό και όχι από τα κόμματα της αντιπολίτευσης.

ΑΠ.: Αυτό είναι μια πτυχή της καθημερινής πραγματικότητας του ΠΑΣΟΚ που δεν είναι η κυρίαρχη. Είναι γεγονός ότι ορισμένοι μέσα στο ΠΑΣΟΚ συνδέουν κατά καιρούς το λόγο τους ή την παρουσία τους «είτε ως μεν είτε ως δεν», όπως συνηθίζεται να λέγεται. Αυτή τη μίζερη κατάσταση είχα περιγράψει στο τελευταίο συνέδριό μας, ότι εμφανίζεται με τρία σύνδρομα, πότε με το αδελφοκτόνο σύνδρομο του Κλίν, πότε με το σύνδρομο του Προκρούστη, και πότε με το σύνδρομο της Βαβέλ. Εγώ πιστεύω ότι κανείς δεν μπορεί να μας καθλώσει σ' αυτά τα σύνδρομα, σ' έναν κακό εαυτό μας, όπου ο ένας αντιπολιτεύεται με τον άλλον, πότε με αρχές αλλά ενίοτε και χωρίς αρχές, πότε με δημοκρατικούς κανόνες αλλά ενίοτε και χωρίς κανόνες. Γιατί αυτές οι καταστάσεις δεν είναι τίποτε άλλο παρά σκιαμαχίες ανθρώπων ή ομάδων, που δίνουν μάχες οπισθοφυλακών, μάχες χαρακωμάτων πολλές φορές για τα πάντα και ορισμένες φορές και για το τίποτα, α-

πλώς και μόνο για λόγους συνήθειας, μιας συνήθειας που γίνεται αυτοσκοπός.

Όμως όλοι γνωρίζουν, και ιδιαίτερα οι ίδιοι, ότι όλα αυτά τα δρώμενα δεν έχουν σχέση με τη συνέχεια, την προοπτική ενός ελπιδοφόρου και νικηφόρου ΠΑΣΟΚ, δεν έχουν σχέση με ένα ενιαίο, μεγάλο, σύγχρονο και δυνατό σοσιαλιστικό κίνημα, αλλά προκαλούν την απέχθεια και την αποστροφή της συντριπτικής πλειοψηφίας των πολιτών. Αποτελεί πεποίθησή μου ότι η δύναμή μας πρέπει να βρίσκεται και στην ενότητά μας, αλλά και στις διαφορές μας. Διαφορές, όμως, που πρέπει να βρίσκουν την γόνιμη σύνθεσή τους.

Έχουμε χρέος απέναντι στο λαό να δικαιώσουμε κάθε φορά το μήνυμα που έχει συμπυκνώσει ο ιδρυτής του ΠΑΣΟΚ Α. Παπανδρέου, ότι αυτό που συμβολίζει και εκπροσωπεί το ΠΑΣΟΚ ως κίνημα ιδεών και ως παράταξη με διαχρονική πολιτική παρουσία, με υπαρκτή κοινωνική πλειοψηφία, έρχεται από πολύ μακριά και πρέπει να πάει πολύ μακριά.

Αυτό το μήνυμα το έχει υιοθετήσει ο συνεχιστής αυτής της παράδοσης, ο Κ. Σημίτης, και οφείλουμε να το ενστερνισθούμε όλοι μας.

ΕΡ.: Μετά την ένταξη της δραχμής στο Μ.Ε.Ι. η κυβέρνηση εξήγγειλε πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων και μετοχοποιήσεων. Οι κινήσεις που επκολούθησαν, με χαρακτηριστικά παραδείγματα

την Ολυμπική και την Ιονική, κατέδειξαν ότι δεν υπήρχε ο αναγκαίος σχεδιασμός.

ΑΠ.: Κάθε κυβέρνηση και κάθε κίνηση στη διαδρομή του έχει καλές και κακές στιγμές. Η υπόθεση της Ολυμπιακής και της Ιονικής δεν ήταν οι ευτυχείς στιγμές για την κυβέρνηση και συνολικά το ΠΑΣΟΚ και άφησαν ένα αρνητικό στίγμα στην κυβερνητική μας πορεία. Γι' αυτές τις αρνητικές όψεις δεν πρέπει να αναζητεί κανείς εξιλαστήρια θύματα σε διπλανούς του, γιατί ο καθένας μας είτε με την παρουσία του είτε με την απουσία του έχει ένα μικρό ή ένα μεγάλο μερίδιο ευθύνης. Οι διαρθρωτικές αλλαγές στον ευρύτερο δημόσιο τομέα πρέπει να προχωρήσουν είτε με την μορφή των μετοχοποιήσεων είτε με την μορφή των ιδιωτικοποιήσεων, είτε με την μορφή της ανασυγκρότησης των οργανισμών, των τραπεζών και των επιχειρήσεων. Υπάρχουν όμως πολλά θετικά παραδείγματα. Ενδεικτικά απαριθμώ την μετοχοποίηση του ΟΤΕ και των Ελληνικών Πετρελίων, την πώληση της τράπεζας Μακεδονίας-Θράκης και της τράπεζας Κρήτης, την ιδιωτικοποίηση των Ναυπηγείων. Επίσης, υπάρχει η αναμφισβήτητη θετική εξέλιξη της ελληνικής οικονομίας, όπως αυτή συνοψίζεται στη δραστική μείωση του πληθωρισμού και των ελλειμμάτων και στη θεαματική αύξηση των ρυθμών ανάπτυξης, καθώς και στην προσπάθεια μείωσης των περιφερειακών και των κοινωνικών ανισοτήτων, αλλά και στις ειδικές πολιτικές για την ενεργό απασχόληση.

ΕΡ.: Είδετε, όμως, ότι κι εσείς τόση ώρα μιλάτε για τα εσωτερικά του ΠΑΣΟΚ και όχι για τη ΝΔ.

ΑΠ.: Κατ' αρχήν γιατί εσείς μου θέτετε τα ερωτήματα. Από 'κει και πέρα το μόνο που έχω να πω είναι ότι, ενώ το ΠΑΣΟΚ κλιμακώνει τη δημιουργική του προσπάθεια εγκαινιάζοντας και θεμελιώνοντας έργα που συμβολίζουν την Ελλάδα του 21ου αιώνα, η ΝΔ ευρίσκεται στον αστερισμό των γάμων, μοιράζοντας κοφτά σε διακαναλική εικόνα. Τους εύχομαι ολόψυχα «καλό μήνα του μέλιτος και βίο ανδρόσπαρτο».

ΕΡ.: Πώς αισθανθήκατε όταν μετά τη δήλωσή σας ότι εσείς, οι Α. Τσοχατζόπουλος, Απ. Κακλαμάνης και Β. Παπανδρέου αποτελείτε τη ραχοκοκαλιά του ΠΑΣΟΚ, στέλεχη του κόμματος, ακόμη και προκείμενα στον πρωθυπουργό, άσκησαν κριτική, ενώ ορισμένοι σας κατηγορούσαν ότι επιθυμείτε να θέσετε τον Κ. Σημίτη υπό κηδεμονία και έκαναν λόγο για «διευθυντήριο»;

ΑΠ.: Δεν με ενδιαφέρει και δεν με αφορά η φιλολογία περί διευθυντηρίου, ούτε οι αυταπάτες διαφόρων μαθητευόμενων μάγων. Όπως πάντα, έτσι και τώρα, με ενδιαφέρει η συλλογικότητα στο ΠΑΣΟΚ, η ενότητα του μέσα από τις διαφορές μας. Ο Κ. Σημίτης και πριν ως ηγετικό στέλεχος αλλά και ως εκλεγμένος πρόεδρος και ως πρωθυπουργός, με λαϊκή επιθυμία νίκης, έχει αποδείξει ότι έχει τη δική του πολιτική αυτονομία, τις δικές του δυνατότητες και τις δικές του ικανότητες και αναμφίβολα δεν έχει ανάγκη ούτε από κηδεμόνες ούτε από αυτοκλήτους προστάτες και Ηρακλειδείς. Υπενθυμίζω αυτό που είχα πει στο συνέδριο, ότι είναι πολιτικός γνήτης μακράς πνοής και όχι γνήτης αναλώσιμος και μιας χρήσης.

ΕΡ.: Ορισμένοι προτείνουν να διεξαχθεί το συ-

